

Curățirea sanctuarului

Textul de memorat: „Și el mi-a zis: «Până vor trece două mii trei sute de seri și dimineți; apoi sfântul Locaș va fi curățit!»” (Daniel 8:14)

Duminică, 23 februarie – Alte simboluri

1. **Daniel 8;** 1. "În anul al treilea al domniei împăratului Belșațar, eu, Daniel, am avut o vedenie, afară de cea pe care o avusesem mai înainte.
2. Când am avut vedenia aceasta mi s-a părut că eram la capitala Susa, în ținutul Elam; și în timpul vedeniei mele mă aflam lângă râul Ulai.
3. Am ridicat ochii, m-am uitat și iată că într-un râu stătea un berbec și avea două coarne; coarnele acestea erau înalte, dar unul era mai înalt decât celălalt, și cel mai înalt a crescut cel din urmă.
4. Am văzut cum berbecul împungea cu coarnele spre apus, spre miazănoapte și spre miazăzi; nicio fiară nu putea să-i stea împotriva și nimeni nu putea să scape pe cine-i cădea în mână; ci el făcea ce voia, și a ajuns puternic.
5. Pe când mă uitam cu băgare de seamă, iată că a venit un țap de la apus și a cutreierat toată fața pământului, fără să se atingă de el; țapul acesta însă avea un corn mare între ochi.
6. A venit până la berbecul care avea coarne și pe care-l văzusem stând în râu și s-a repezit asupra lui cu toată puterea lui.
7. L-am văzut cum s-a apropiat de berbec, s-a aruncat încruntat asupra lui, a izbit pe berbec și i-a frânt amândouă coarnele, fără ca berbecul să i se fi putut împotrivi; l-a trântit la pământ și l-a călcat în picioare, și nimeni n-a scăpat pe berbec din mâna lui.
8. Țapul însă a ajuns foarte puternic; dar când a fost puternic de tot, i s-a frânt cornul cel mare. În locul lui au crescut patru coarne mari, în cele patru vânturi ale cerurilor.
9. Dintr-unul din ele a crescut un corn mic, care s-a mărit nespuse de mult spre miazăzi, spre răsărit și spre țara cea minunată.
10. S-a înălțat până la oștirea cerurilor, a doborât la pământ o parte din oștirea aceasta și din stele și le-a călcat în picioare.
11. S-a înălțat până la căpetenia oștirii, i-a smuls jertfa necurmată și i-a surpat locul Locașului său celui Sfânt.
12. Oastea a fost pedepsită din pricina păcatului săvârșit împotriva jertfei necurmate; cornul a aruncat adevărul la pământ și a izbutit în ce a început.
13. Am auzit pe un sfânt vorbind; și un alt sfânt a întrebat pe cel ce vorbea: "În câtă vreme se va împlini vedenia despre desființarea jertfei necurmate și despre urâciunea pustiirii? Până când va fi călcat în picioare Sfântul Locaș și oștirea?"
14. Și el mi-a zis: "Până vor trece două mii trei sute de seri și dimineți; apoi Sfântul Locaș va fi curățit!"
15. Pe când eu, Daniel, aveam vedenia aceasta și căutam s-o pricep, iată că înaintea mea stătea cineva care avea înfățișarea unui om.
16. Și am auzit un glas de om în mijlocul râului Ulai, care a strigat și a zis: "Gabriele, tâlcuiește-i vedenia aceasta."
17. El a venit atunci lângă locul unde eram; și la apropierea lui, m-am înspăimântat și am căzut cu fața la pământ. El mi-a zis: "Fii cu luare aminte, fiul omului, căci vedenia privește vremea sfârșitului!"
18. Pe când îmi vorbea el, am căzut cu fața la pământ leșinat. El m-a atins și m-a așezat iarăși în picioare în locul în care mă aflam.
19. Apoi mi-a zis: "Iată, îți arăt ce se va întâmpla la vremea de apoi a mâniei, căci vedenia aceasta privește vremea sfârșitului.
20. Berbecul pe care l-ai văzut, cu cele două coarne, sunt împărații mezilor și perșilor.
21. Țapul însă este împărăția Greciei, și cornul cel mare dintre ochii lui este cel dintâi împărat.

22. Cele patru coarne care au crescut în locul acestui corn frânt sunt patru împărății care se vor ridica din neamul acesta, dar care nu vor avea atâta putere.
23. La sfârșitul stăpânirii lor, când păcătoșii vor fi umplut măsura nelegiuirilor, se va ridica un împărat fără rușine și viclean.
24. El va fi tare, dar nu prin puterea lui însuși; el va face pustiiri de necrezut, va izbuti în tot ce va începe, va nimici pe cei puternici și chiar pe poporul sfinților.
25. Din pricina propășirii lui și izbândirii vicleniilor lui, inima i se va îngâmfa, va pierde pe mulți oameni care trăiau liniștiți și se va ridica împotriva Domnului domnilor, dar va fi zdrobit fără ajutorul vreunei mâini omenești.
26. Iar vedenia cu serile și diminețile, de care a fost vorba, este adevărată. Tu, pecetluiește vedenia aceasta, căci este cu privire la niște vremuri îndepărtate."
27. Eu, Daniel, am stat leșinat și bolnav mai multe zile; apoi m-am sculat și mi-am văzut de treburile împăratului. Eram uimit de vedenia aceasta, și nimeni nu știa."

Daniel 2; 1. În al doilea an al domniei lui Nebucadnețar, Nebucadnețar a avut niște vise. Duhul îi era tulburat și i-a pierit somnul.

2. Împăratul a poruncit să cheme pe vrăjitori, pe cititorii în stele, pe descântători și pe haldei ca să-i spună visele. Ei au venit și s-au înfățișat înaintea împăratului.
3. Împăratul le-a zis: "Am visat un vis; duhul îmi este tulburat și aș vrea să știu visul acela."
4. Haldeii au răspuns împăratului în limba aramaică: "Veșnic să trăiești, împărate! Spune robilor tăi visul, și-ți vom arăta tâlcuirea lui!"
5. Împăratul a luat iarăși cuvântul și a zis haldeilor: "Mi-a scăpat din minte lucrul acela: dacă nu-mi veți face cunoscut visul și tâlcuirea lui, veți fi făcuți bucăți, și casele voastre vor fi prefăcute într-un morman de murdării.
6. Dar, dacă-mi veți spune visul și tâlcuirea lui, veți primi de la mine daruri și răsplătiri, și mare cinste. De aceea, spuneți-mi visul și talmăcirea lui!"
7. Ei au răspuns a doua oară: "Să spună împăratul robilor săi visul, și i-l vom talmăci!"
8. Împăratul a luat iarăși cuvântul și a zis: "Văd, cu adevărat, că voiți să câștigați vreme, pentru că vedeți că lucrul mi-a scăpat din minte.
9. Dacă deci nu-mi veți spune visul, vă așteaptă pe toți aceeași soartă, fiindcă vreți să vă înțelegeți ca să-mi spuneți minciuni și neadevăruri, până se vor schimba vremurile. De aceea, spuneți-mi visul, ca să știu dacă sunteți în stare să mi-l și tâlcuiți!"
10. Haldeii au răspuns împăratului: "Nu este nimeni pe pământ, care să poată spune ce cere împăratul; de aceea niciodată niciun împărat, oricât de mare și puternic ar fi fost, n-a cerut așa ceva de la niciun vrăjitor, cititor în stele sau haldeu!"
11. Ce cere împăratul este greu; nu este nimeni care să spună lucrul acesta împăratului, afară de zei, a căror locuință nu este printre muritori!"
12. La auzul acestor cuvinte, împăratul s-a mâniat și s-a supărat foarte tare. A poruncit să piardă pe toți înțelepții Babilonului.
13. Hotărârea ieșise, înțelepții începuseră să fie omorâți, și căutau și pe Daniel, și pe tovarășii lui, ca să-i piardă.
14. Atunci Daniel a vorbit cu minte și cu judecată lui Arioc, căpetenia străjerilor împăratului, care ieșise să omoare pe înțelepții Babilonului.
15. A luat cuvântul și a zis lui Arioc, căpitanul împăratului: "Pentru ce a dat împăratul o poruncă atât de aspră?" Arioc a spus lui Daniel cum stau lucrurile.
16. Și Daniel s-a dus la împărat și l-a rugat să-i dea vreme ca să dea împăratului tâlcuirea.
17. Apoi Daniel s-a dus în casa lui și a spus despre lucrul acesta tovarășilor săi, Hanania, Mișael și Azaria,
18. rugându-i să ceară îndurarea Dumnezeului cerurilor pentru această taină, ca să nu piară Daniel și tovarășii săi odată cu ceilalți înțelepți ai Babilonului.
19. După aceea, i s-a descoperit lui Daniel taina într-o vedenie în timpul nopții. Și Daniel a binecuvântat pe Dumnezeul cerurilor.
20. Daniel a luat cuvântul și a zis: "Binecuvântat să fie Numele lui Dumnezeu, din veșnicie în veșnicie! A Lui este înțelepciunea și puterea.
21. El schimbă vremurile și împrejurările; El răstoarnă și pune pe împărați; El dă înțelepciune înțelepților și pricepere, celor pricepuți!"

22. El descoperă ce este adânc și ascuns; El știe ce este în întuneric și la El locuiește lumina.
23. Pe Tine, Dumnezeul părinților mei, Te slăvesc și Te laud că mi-ai dat înțelepciune și putere și mi-ai făcut cunoscut ce Ți-am cerut noi; căci ne-ai descoperit taina împăratului!"
24. După aceea, Daniel s-a dus la Arioc, căruia îi poruncise împăratul să piardă pe înțelepții Babilonului; s-a dus și i-a vorbit așa: "Nu pierde pe înțelepții Babilonului! Du-mă înaintea împăratului, și voi da împăratului tâlcuirea!"
25. Arioc a dus degrabă pe Daniel înaintea împăratului și i-a vorbit așa: "Am găsit între prinșii de război ai lui Iuda un om care va da împăratului tâlcuirea!"
26. Împăratul a luat cuvântul și a zis lui Daniel, care se numea Beltșatar: "Ești tu în stare să-mi spui visul pe care l-am visat și tâlcuirea lui?"
27. Daniel a răspuns înaintea împăratului și a zis: "Ce cere împăratul este o taină pe care înțelepții, cititorii în stele, vrăjitorii și ghicitorii nu sunt în stare s-o descopere împăratului.
28. Dar este în ceruri un Dumnezeu care descoperă tainele și care face cunoscut împăratului Nebucadnețar ce se va întâmpla în vremurile de pe urmă. Iată visul tău și vedeniile pe care le-ai avut în patul tău:
29. În patul tău, împărate, ți-au venit în minte gânduri cu privire la cele ce vor fi după aceste vremuri; și Cel ce descoperă tainele ți-a făcut cunoscut ce se va întâmpla.
30. Însă, dacă mi s-a descoperit taina aceasta, nu înseamnă că este în mine o înțelepciune mai mare decât a tuturor celor vii, ci pentru ca să se dea împăratului tâlcuirea ei și să afli ce-ți dorește inima să știi.
31. Tu, împărate, te uitai, și iată că ai văzut un chip mare. Chipul acesta era foarte mare și de o strălucire nemaipomenită. Stătea în picioare înaintea ta, și înfățișarea lui era înfricoșătoare.
32. Capul chipului acestuia era de aur curat; pieptul și brațele îi erau de argint; pânțele și coapsele îi erau de aramă;
33. fluierile picioarelor, de fier; picioarele, parte de fier și parte de lut.
34. Tu te uitai la el, și s-a dezlipit o piatră fără ajutorul vreunei mâini, a izbit picioarele de fier și de lut ale chipului și le-a făcut bucăți.
35. Atunci fierul, lutul, arama, argintul și aurul s-au sfărâmat împreună și s-au făcut ca pleava din arie vara; le-a luat vântul, și nici urmă nu s-a mai găsit din ele. Dar piatra care sfărâmasse chipul s-a făcut un munte mare și a umplut tot pământul.
36. Iată visul. Acum îi vom spune și tâlcuirea înaintea împăratului.
37. Tu, împărate, ești împăratul împăraților, căci Dumnezeul cerurilor ți-a dat împărăție, putere, bogăție și slavă.
38. El ți-a dat în mâini, oriunde locuiesc ei, pe copiii oamenilor, fiarele câmpului și păsările cerului și te-a făcut stăpân peste toate acestea: tu ești capul de aur!
39. După tine se va ridica o altă împărăție, mai neînsemnată decât a ta; apoi o a treia împărăție, care va fi de aramă și care va stăpâni peste tot pământul.
40. Va fi o a patra împărăție, tare ca fierul; după cum fierul sfărâmă și rupe totul, și ea va sfărâma și va rupe totul, ca fierul care face totul bucăți.
41. Și după cum ai văzut picioarele și degetele picioarelor parte de lut de olar și parte de fier, tot așa și împărăția aceasta va fi împărțită; dar va rămâne în ea ceva din tăria fierului, tocmai așa cum ai văzut fierul amestecat cu lutul.
42. Și după cum degetele de la picioare erau parte de fier și parte de lut, tot așa și împărăția aceasta va fi în parte tare și în parte plăpândă.
43. Dacă ai văzut fierul amestecat cu lutul, înseamnă că se vor amesteca prin legături omenești de căsătorie, dar nu vor fi lipiți unul de altul, după cum fierul nu se poate uni cu lutul.
44. Dar în vremea acestor împărați, Dumnezeul cerurilor va ridica o împărăție care nu va fi nimicită niciodată și care nu va trece sub stăpânirea unui alt popor. Ea va sfărâma și va nimici toate acele împărății, și ea însăși va dăinui veșnic.
45. Aceasta înseamnă piatra pe care ai văzut-o dezlipindu-se din munte fără ajutorul vreunei mâini și care a sfărâmat fierul, arama, lutul, argintul și aurul. Dumnezeul cel mare a făcut deci cunoscut împăratului ce are să se întâmple după aceasta. Visul este adevărat, și tâlcuirea lui este temeinică."
46. Atunci împăratul Nebucadnețar a căzut cu fața la pământ și s-a închinat înaintea lui Daniel, și a poruncit să i se aducă jertfe de mâncare și miresme.

47. Împăratul a vorbit lui Daniel și a zis: "Cu adevărat, Dumnezeu vostru este Dumnezeu dumnezeilor și Domnul împăraților, și El descoperă tainele, fiindcă ai putut să descoperi taina aceasta!"
48. Apoi împăratul a înălțat pe Daniel și i-a dat daruri multe și bogate; i-a dat stăpânire peste tot ținutul Babilonului și l-a pus ca cea mai înaltă căpetenie a tuturor înțelepților Babilonului.
49. Daniel a rugat pe împărat să dea grija treburilor ținutului Babilonului în mâna lui Șadrac, Meșac și Abed-Nego. Daniel însă a rămas la curtea împăratului.

Daniel 7; 1. În anul întâi al lui Belșatar, împăratul Babilonului, Daniel a visat un vis și a avut vedenii în mintea lui, pe când era în pat. În urmă a scris visul și a istorisit lucrurile de căpetenie.

2. Daniel a început și a zis: "În vedenia mea de noapte am văzut cum cele patru vânturi ale cerurilor au izbucnit pe Marea cea Mare.
3. Și patru fiare mari au ieșit din mare, deosebite una de alta.
4. Cea dintâi semăna cu un leu și avea aripi de vultur. M-am uitat la ea, până în clipa când i s-au smuls aripile; și, sculându-se de pe pământ, a stat drept în picioare ca un om și i s-a dat o inimă de om.
5. Și iată că o a doua fiară era ca un urs și stătea într-o rână; avea trei coaste în gură între dinți; și i s-a zis: "Scoală-te și mănâncă multă carne!"
6. După aceea m-am uitat mai departe și iată o alta ca un pardos, care avea pe spate patru aripi ca o pasăre; fiara aceasta avea și patru capete și i s-a dat stăpânire.
7. După aceea m-am uitat în vedeniile mele de noapte și iată că era o a patra fiară, nespuse de grozav de înspăimântătoare și de puternică; avea niște dinți mari de fier, mânca, sfărâma și călca în picioare ce mai rămânea; era cu totul deosebită de toate fiarele de mai înainte și avea zece coarne.
8. M-am uitat cu băgare de seamă la coarne și iată că un alt corn mic a ieșit din mijlocul lor, și dinaintea acestui corn au fost smulse trei din cele dintâi coarne. Și cornul acesta avea niște ochi ca ochii de om și o gură care vorbea cu trufie.
9. Mă uitam la aceste lucruri, până când s-au așezat niște scaune de domnie. Și un Îmbătrânit de zile a șezut jos. Haina Lui era albă ca zăpada, și părul capului Lui era ca niște lână curată; scaunul Lui de domnie era ca niște flăcări de foc, și roțile lui ca un foc aprins.
10. Un râu de foc curgea și ieșea dinaintea Lui. Mii de mii de slujitori Îi slujeau și de zece mii de ori zece mii stăteau înaintea Lui. S-a ținut judecata și s-au deschis cărțile.
11. Eu mă uitam mereu, din pricina cuvintelor pline de trufie pe care le rostea cornul acela: m-am uitat până când fiara a fost ucisă, și trupul ei a fost nimicit și aruncat în foc ca să fie ars.
12. Și celelalte fiare au fost dezbrăcate de puterea lor, dar li s-a îngăduit o lungire a vieții până la o vreme și un ceas anumit.
13. M-am uitat în timpul vedeniilor mele de noapte și iată că pe norii cerurilor a venit unul ca un fiu al omului; a înaintat spre Cel Îmbătrânit de zile și a fost adus înaintea Lui.
14. I s-a dat stăpânire, slavă și putere împărătească, pentru ca să-I slujească toate popoarele, neamurile și oamenii de toate limbile. Stăpânirea Lui este o stăpânire veșnică și nu va trece nicidecum, și Împărăția Lui nu va fi nimicită niciodată.
15. Eu, Daniel, m-am tulburat cu duhul, și vedeniile din capul meu m-au înspăimântat.
16. M-am apropiat de unul din cei ce stăteau acolo și l-am rugat să-mi dea lămuriri temeinice cu privire la toate aceste lucruri. El mi-a vorbit și mi le-a tâlcuit astfel:
17. "Aceste patru fiare mari sunt patru împărați care se vor ridica pe pământ.
18. Dar sfinții Celui Preaînalt vor primi împărăția și vor stăpâni împărăția în veci, din veșnicie în veșnicie."
19. În urmă am dorit să știu adevărul asupra fiarei a patra, care se deosebea de toate celelalte; și era nespuse de grozavă: avea dinți de fier și gheare de aramă, mânca, sfărâma și călca în picioare ce rămânea;
20. și asupra celor zece coarne pe care le avea în cap, și asupra celui alt corn care ieșise și înaintea căruia căzuseră trei; asupra cornului acestuia care avea ochi, o gură care vorbea cu trufie și avea o înfățișare mai mare decât celelalte coarne.
21. Am văzut, de asemenea, cum cornul acesta a făcut război sfinților și i-a biruit,
22. până când a venit Cel Îmbătrânit de zile și a făcut dreptate sfinților Celui Preaînalt, și a venit vremea când sfinții au luat în stăpânire împărăția.
23. El mi-a vorbit așa: "Fiara a patra este o a patra împărăție care va fi pe pământ. Ea se va deosebi de toate celelalte, va sfâșia tot pământul, îl va călca în picioare și-l va zdrobi.

24. Cele zece coarne înseamnă că din împărăția aceasta se vor ridica zece împărați. Iar după ei se va ridica un altul care se va deosebi de înaintașii lui și va doborî trei împărați.
25. El va rosti vorbe de hulă împotriva Celui Preaînalt, va asupra pe sfinții Celui Preaînalt și se va încumeta să schimbe vremurile și legea; și sfinții vor fi dați în mâinile lui timp de o vreme, două vremuri și o jumătate de vreme.
26. Apoi va veni judecata și i se va lua stăpânirea, care va fi prăbușită și nimicită pentru totdeauna.
27. Dar domnia, stăpânirea și puterea tuturor împărățiilor care sunt pretutindeni sub ceruri se vor da poporului sfinților Celui Preaînalt. Împărăția Lui este o împărăție veșnică, și toate puterile Îi vor sluji și-L vor asculta!"
28. Aici s-au sfârșit cuvintele. Pe mine, Daniel, m-au tulburat nespuse de mult gândurile mele și mi s-a schimbat culoarea feței; dar am păstrat cuvintele acestea în inima mea."

Daniel 2:38 și Daniel 8:20,21; 38. *El ți-a dat în mâini, oriunde locuiesc ei, pe copiii oamenilor, fiarele câmpului și păsările cerului și te-a făcut stăpân peste toate acestea: tu ești capul de aur!*

20. *Berbecul pe care l-ai văzut, cu cele două coarne, sunt împărații mezilor și perșilor.*

21. *Țapul însă este împărăția Greciei, și cornul cel mare dintre ochii lui este cel dintâi împărat.*

Luni, 24 februarie – Apariția cornului mic

- 2. Daniel 8:8-12; 8.** Țapul însă a ajuns foarte puternic; dar când a fost puternic de tot, i s-a frânt cornul cel mare. În locul lui au crescut patru coarne mari, în cele patru vânturi ale cerurilor.
9. Dintr-unul din ele a crescut un corn mic, care s-a mărit nespuse de mult spre miazăzi, spre răsărit și spre țara cea minunată.
10. S-a înălțat până la oștirea cerurilor, a doborât la pământ o parte din oștirea aceasta și din stele și le-a călcat în picioare.
11. S-a înălțat până la căpetenia oștirii, i-a smuls jertfa necurmată și i-a surpat locul Locașului său celui Sfânt.
12. Oastea a fost pedepsită din pricina păcatului săvârșit împotriva jertfei necurmate; cornul a aruncat adevărul la pământ și a izbutit în ce a început.

Marti, 25 februarie – Atacul asupra sanctuarului

- 3. Daniel 8:10-12; 10.** S-a înălțat până la oștirea cerurilor, a doborât la pământ o parte din oștirea aceasta și din stele și le-a călcat în picioare.
11. S-a înălțat până la căpetenia oștirii, i-a smuls jertfa necurmată și i-a surpat locul Locașului său celui Sfânt.
12. Oastea a fost pedepsită din pricina păcatului săvârșit împotriva jertfei necurmate; cornul a aruncat adevărul la pământ și a izbutit în ce a început.

Miercuri, 26 februarie – Curățirea sanctuarului

- 4. Daniel 8:14;** Și el mi-a zis: "Până vor trece două mii trei sute de seri și dimineți; apoi Sfântul Locaș va fi curățat!"

Evrei 9:23-28; 23. *Dar, deoarece chipurile lucrurilor care sunt în ceruri au trebuit curățate în felul acesta, trebuia ca înseși lucrurile cerești să fie curățate cu jertfe mai bune decât acestea.*

24. *Căci Hristos n-a intrat într-un locaș de închinare făcut de mână omenească, după chipul adevăratului locaș de închinare, ci a intrat chiar în cer, ca să Se înfățișeze acum, pentru noi, înaintea lui Dumnezeu.*

25. *Și nu ca să Se aducă de mai multe ori jertfă pe Sine însuși, ca marele preot care intră în fiecare an în Locul Preasfânt cu un sânge care nu este al lui;*

26. fiindcă atunci ar fi trebuit să pătimească de mai multe ori de la întemeierea lumii; pe când acum, la sfârșitul veacurilor, S-a arătat o singură dată, ca să șteargă păcatul prin jertfa Sa.

27. Și, după cum oamenilor le este rânduit să moară o singură dată, iar după aceea vine judecata,

28. tot așa, Hristos, după ce S-a adus jertfă o singură dată, ca să poarte păcatele multora, Se va arăta a doua oară, nu în vederea păcatului, ca să aducă mântuirea celor ce-L așteaptă.

Joi, 27 februarie – Împlinirea profeției

5. **Daniel 8:13;** Am auzit pe un sfânt vorbind; și un alt sfânt a întrebat pe cel ce vorbea: "În câtă vreme se va împlini vedenia despre desființarea jertfei necurmăte și despre urâciunea pustiirii? Până când va fi călcat în picioare Sfântul Locaș și oștirea?"